

Zekerheidsperfectionering

Uit: *Vakvereisten voor Politiek en Beleid, KPPC 2003*

Succesvol beleid voeren is gebaseerd op een paar wetten. De belangrijkste is dat u weet dat het altijd een *omgaan met onzekerheid* is. Ook al stelt u uzelf nog zoveel doelen, en ook al realiseert u duizenden malen die doelen, nooit is het altijd en onder alle omstandigheden zeker dat u de volgende keer weer die doelen haalt.

De beleidsvoerder die dat begrijpt, zit heel anders in elkaar dan degene die voorwaarts gaat op basis van zekerheidsperfectionering. Dat is iemand die koste wat kost de zekerheid wil hebben dat doelen worden gerealiseerd. Dat is het soort mens dat graag praat in termen van *afrekenen op het resultaat*. Zo iemand gruwet van een zin als *'het proces is belangrijker dan het resultaat'*.

Zekerheidsperfectionisten zijn mannen van stavast, van Jan de Witt. Zij praten over daadkracht, ingrijpen, doen. Zij sturen op *beheersing*. Want *sturen op processen* zit niet in hun genen. 'Processen', zo zeggen ze, 'die moet je in de klauwen houden.'

De overgrote meerderheid in ons politieke, bestuurlijke en ambtelijke systeem zit zo in elkaar. Daarom hebben ze in de afgelopen dertig jaar met hun daadkracht, doen en in de klauwen houden, in ons land veel ellende aangericht. Ze hebben ons naar het einde van de *politieke levenscyclus en vitaliteit* gebracht. Diverse beleidssectoren zijn op sterven na dood: de (medische) zorg, het onderwijs, de veiligheid, de integratie van allochtonen en de mobiliteit. De voortgaande economische groei heeft jarenlang als façade voor dat voortschrijdend deficit kunnen dienen. Dat is voorbij. Nog één of twee daadkrachtige kabinetten, onbekend met de noodzakelijke politieke vakvereisten (en onbekend met de gevolgen van die onbekendheid op langere termijn), en dan is de ellende zo groot dat misschien dan eindelijk de tijd aanbreekt voor een politiek systeem dat in *politieke professionaliteit* zijn kracht zoekt.